

[Hanne Reintoft.]

ret over for, selv om vi unægtelig har trange vilkår handelsmæssigt med de partnere, vi har nu.

Så tillod statsministeren sig oven i købet at give Finland skylden for, at mulighederne for et nordisk alternativ blev forspildt. Jeg har stået her og på hvert enkelt trin advaret regeringen, og nu ligger det åbent for dagen, at det først og fremmest var den danske regerings egen ufravigelige fastholdelse af fællesmarkedspolitikken, der forhindrede enhver realistisk tanke om en nordisk løsning, idet man jo nu engang ikke kan forhandle toldunion med flere parter på én gang. Det er der også borgerlige politikere der har erkendt ganske klart, bl. a. Thorkil Kristensen.

Fra EECs side har man med øget styrke fremhævet sammenslutningens politiske karakter på grundlag af Romtraktatens ophævelse af suveræniteten for de enkelte lande, i praksis især for de mindre, der får meget, meget lidt at skulle have sagt i disse overnationalt organer. Fællesmarkedspolitikken er derfor ikke alene økonomisk skadelig, men også politisk og kulturelt ødelæggende for os.

Man må derfor spørge udenrigsministeren, om formålet egentlig er at stive det smuldrende NATO af. Regeringen er åbenbart klar til at tilsidesætte nationale, økonomiske, politiske og kulturelle nødvendigheder af hensyn til dette formål. For Danmark skulle der, også i den nuværende økonomiske situation, tværtimod være yderligere grund til at benytte den vaklende situation i NATO til at vikle sig ud af de dér foreskrevne krav. Nogle af NATO-landenes forsvarsministre har for nylig været kaldt sammen for at blive stillet over for et nyt krav fra USA om forhøjelse af militæruddgifterne. Det må være i modstrid med den danske regerings udsagn om en kraftig nedskæring af de offentlige udgifter at følge denne ordre fra USA, og jeg vil gerne udbede mig et svar på, om man har tænkt sig at føje vor store, åbenbart almægtige, alliancepartner her.

Det kunne godt være, det var på tide, vi sagde farvel til hele det NATO-foretagende. Det er unægtelig i den senere tid blevet klarlagt, at der inden for NATO foregår besynderlige forberedelser til indgreb mod

befolkningernes demokratiske rettigheder, forberedelser, der, hvis vore ministre har kendskab til dem, en skønne dag kan stille dem i et meget, meget mærkeligt lys over for befolkningen.

Vi har i løbet af det sidste år oplevet et cirkulære om et eventuelt indgreb mod uroen hos ungdommen i NATO-landene. Vi har faktisk set dokumentation for kupplaner i Italien, hvor den politiske udvikling ikke har passet NATO-lederne. Jeg har selv været med til at lægge planer på bordet, der også omfattede indgreb mod Danmark, hvis vi ikke makkede ret. Hver gang der offentliggøres sådanne hemmelige, men udsivede NATO-dokumenter, får vi det svar, at det vistnok ikke er noget rigtigt NATO-dokument. Sidst har udenrigsministeren været citeret i Højskolebladet for det. Det stammer hver gang fra en eller anden studiegruppe. Mon ikke det var på høje tid, at vi her i tinget kunne få en redegørelse for disse forskellige mystiske studiegrupperes unægtelig ejendommelige virksomhed, og mon ikke vi i tide skulle forlade en organisation, der beskæftiger sig med sådanne studiekredse, der bl. a. sidder og prikker København ind som A-bombemål?

Alt i alt må vi vel nok sige, at det mest iøjnefaldende ved denne regerings virksomhed udadtil — for indadtil går den på at begrænse og ødelægge livet for lønmodtagerne — er den sløve inaktivitet over for de reale muligheder for at styrke Europas sikkerhed og den virkelige mening med fælles europæisk samarbejde, der kan ophæve blokannelserne. Regeringen gør alt, hvad den kan, for at få disse bestræbelser udskuet. Man fralægger sig ganske vist altid ansvaret og gemmer sig bag NATO, bag USA, bag Vesttyskland, bag hensynet til forbundskansler Brandt osv., men var det ikke på tide med et initiativ?

Jeg har gravet mig igennem regeringens sikkerhedspolitiske betænkning og ser, at man dér har meget høje tanker om sig selv, idet man fremhæver, at man mener, at man er en højt værdsat samtalepartner også med de socialistiske lande. De socialistiske statters forslag til en konference om ikke-volds-erklæringer og økonomisk samarbejde har jo længe ligget på bordet, og er vi så skattede, som udenrigsministeren mener — og bare vi dog var — så synes jeg i og for sig,